Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

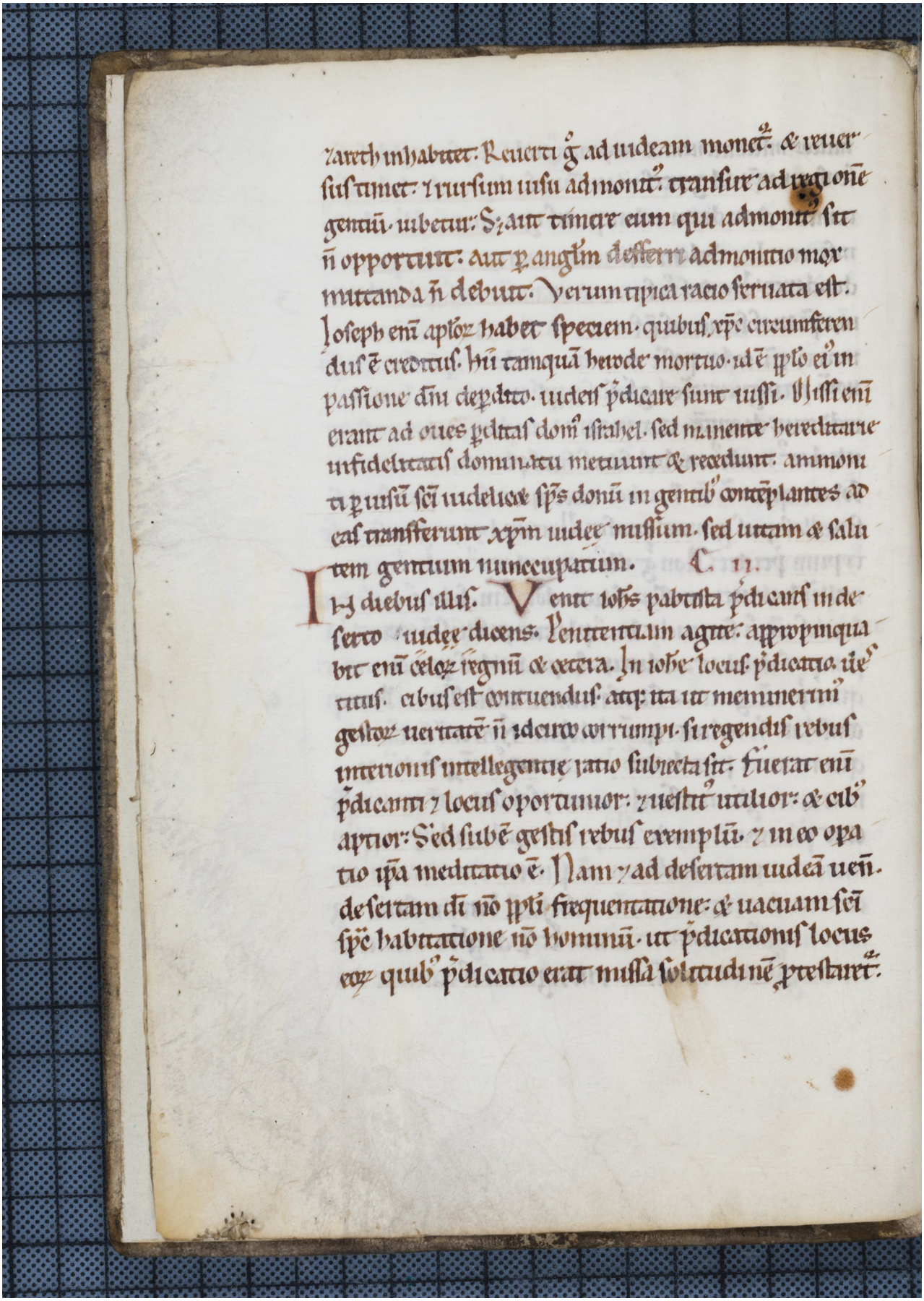

zareth inhabitet. Reuerti g ad iudeam monet. & reuer
sus timet. Rursum iusu admonit. transire ad regionē
gentiū. iubetur. Si; aut timere eum qui admonit. sit
ñ opportunit. aut p anglm differri admonitio mor
mutanda ñ debuit. Verum tipica racio seruata est.
Ioseph enī aplōr habet speciem. quibus xpe circumferen
dus ē credtus. hi tamquā herode mortuo. id ē ppl̄o ei in
passione dñi depdto. iudeis pdicare sunt missi. Missi enī
erant ad oues pditas domī israhel. sed mineime hereditare
infidelitatis dominatu metuunt & recedunt. ammoni
ti p iusū sci iudeice spīs donū in gentib̄ contēplantes ad
eas transferunt xpīm iudee missum. sed uitam & salu
tem gentium nunecupatum. C. ii.

In diebus illis. Venit iohs pabtista pdicans in de
serto iudee dicens. Penitentiam agite. appropinqua
bit enī celor regnū & cetera. In iohe locus pdicatio ue
titus. cibus est contuendus. atq: ita ut meminerim
gestor ueritate ñ idcirco corrumpi. si regendis rebus
interionis intellegentie ratio subiecta sit. Fuetat enī
pdicanti locus oportunior. uestitu utilior: & cib̄
aptior: Sed subē gestis rebus exemplū. in eo opa
tio ipa meditatio ē. Nam ad desertam iudeā ueni.
desertam di ñ ppli frequentatione: & uacuam sci
spe habitatione ñ hominū. ut pdicationis locus
eor quib̄ pdicatio erat missa solitudinē prestaret.